

[Torben Lund]

Meningen må vel være, at når direktoratet har truffet afgørelse om, at vedkommende ikke kan anses for flygtning, at ansøgningen er åbenbart grundløs, så skal vedkommende ikke kunne blive her i landet under den videre behandling. Det vil give en retstilstand, vi ikke kan tilslutte os.

Når det er sagt, vil jeg da også godt sige, at vi deler justitsministerens ønske om at få en hurtigere sagsbehandling i direktoratet og i nævnet for at undgå de sagspukler og den ventetid, som ministeren også omtalte, og vi indgår meget gerne i drøftelser om dette spørgsmål.

Til sidst vil jeg godt sige et par ord om den, skal vi sige lille uskyldighed, ministeren vil lave i § 7, stk. 2, og det anføres i bemærkningerne, at der alene skulle være tale om en præcisering af førsteasyllandsreglen. Efter min opfattelse er der ikke alene tale om en præcisering, men om en klar forringelse af flygtningenes retsstilling.

Sigtet med den bestemmelse, vi har i dag, er netop at undgå afvisning af en asylansøger, som på grund af staternes forskellige holdning til førsteasyllandsbegrebet vil blive henvist til at leve en illegal tilværelse i et evigt kredsløb fra det ene vesteuropæiske land til det andet. Hvis man gennemfører den såkaldte præcisering, justitsministeren har anført i sit forslag, vil denne beskyttelse imod at blive sendt fra det ene land til det andet blive fjernet. Jeg vil under udvalgsarbejdet søge afklaret, om den fortolkning, jeg her har givet udtryk for af bestemmelsen, svarer til flygtningenævnets egen fortolkning. Det tror jeg at den gør.

Til sidst vil jeg godt sige, at jeg håber, at der ikke er nogen, der vil forsøge at slå politisk mønt af den situation, vi står i, og at man vil undlade at søge at svække de helt elementære retsgarantier for de nødstedte mennesker, vi her taler om. Jeg mener, det er meget vigtigt, at dette problem bliver løst i fællesskab. Deri er jeg ganske enig med justitsministeren.

Der står uden tvivl nogle simple mennesker med nogle meget simple tanker ude i kulissen, som er klar til at udnytte situationen på en skæbnesvanger måde for de mennesker, dette drejer sig om, og på en måde, som jeg tror vi alle sammen vil føle er meget uværdig.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil også starte med at understrege som en historisk kendsgerning og en politisk set meget velkommen ting, at et meget bredt flertal vedtog den nye udlændingelov her i folketinget. Af mange forskellige årsager, som jeg ikke her skal gennemgå detaljeret, finder jeg også, at det vil være bedst, om vi kan fastholde denne brede enighed.

Jeg skal først komme med et par kommentarer til det forslag, som det radikale venstre, socialdemokratiet, SF og VS har fremsat, specielt om den del af det, der vil hjemle justitsministeren adgang til af humanitære årsager at tilstå midlertidig opholdstilladelse her i landet.

Jeg har hæftet mig ved – det synes jeg i hvert fald indirekte fremgår af forslaget – at der kun i rene undtagelsestilfælde ikke bliver tilstået flygtningestatus, og – for så vidt angår især det, jeg siger nu – at man ikke anfægter flygtningenævnets kompetence. Det blev forklaret helt tydeligt af ordføreren for socialdemokratiet for et øjeblik siden. Disse ting må jeg sige er ganske væsentlige at få fastslået. Jeg skal erindre om, at vi ikke er medforslagsstillere. Vi har drøftet, om der var mulighed for, at vi kunne deltage i et stort fælles forslag, men dette var et af de emner, der gjorde, at vi ikke kunne tilslutte os det. Disse understregninger, også under behandlingen her i salen, vil være ganske afgørende for den videre drøftelse, ikke mindst i retsudvalget, med henblik på at søge at fastholde det brede flertal, jeg omtalte.

Jeg har stadig væk en indvending imod det, og det er ganske afgørende. Jeg synes, vi herigennem risikerer at komme tilbage til den politisering, i et vist omfang i hvert fald, vi havde under det tidligere system, forstået på den måde, at det kan blive en politisk afgørelse. Det er justitsministeren, der skal træffe den. Men vi har vel alle sammen stadig væk i erindring, hvordan det var under den tidligere udlændingelov, hvor der ofte i konkrete sager kunne opstå et politisk pres den ene eller den anden vej, som dannede baggrund for den beslutning, ministeren måtte træffe. Det er en af de ting, jeg stadig ikke kan lide ved dette forslag.

Dernæst et par bemærkninger om det lovforslag, venstre har været med til at fremsætte, og som udspringer af ønsket om og en